

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) Nr. 606/2013

(2013. gada 12. jūnijs)

par aizsardzības pasākumu savstarpēju atzīšanu civillietās

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 81. panta 2. punkta a), e) un f) apakšpunktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

pēc apspriešanās ar Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komiteju,

ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu ⁽¹⁾

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

(1) Savienība ir noteikusi sev mērķi uzturēt un attīstīt brīvības, drošības un tiesiskuma telpu, kurā ir nodrošināta personu brīva pārvietošanās un ir atvieglota tiesu iestāžu pieejamība, jo īpaši piemērojot tiesas nolēmumu un ārpustiesas lēmumu savstarpējas atzīšanas principu civillietās. Lai pakāpeniski izveidotu šādu telpu, Savienībai ir jāpieņem pasākumi saistībā ar tiesu iestāžu sadarbību civillietās, kurās ir pārrobežu elementi, jo īpaši tad, kad tas nepieciešams iekšējā tirgus pienācīgai darbībai.

(2) Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 81. panta 1. punktā ir noteikts, ka Savienībā tiesu iestāžu sadarbībai civillietās, kurās ir pārrobežu elementi, jāpamatojas uz tiesas nolēmumu un ārpustiesas lēmumu savstarpējas atzīšanas principu.

(3) Kopējā tiesiskuma telpā bez iekšējām robežām svarīgi ir noteikumi, kuru mērķis ir nodrošināt vienā dalībvalstī noteikto aizsardzības pasākumu ātru un vienkāršu atzīšanu un attiecīgos gadījumos izpildi citā dalībvalstī, lai nodrošinātu, ka aizsardzība, ko fiziskai personai sniedz vienā dalībvalstī, saglabājas un tiek sniegta jebkurā citā dalībvalstī, uz kuru minētā persona ceļo vai pārceļas. Būtu jānodrošina, lai Savienības pilsoņi, likumīgi izmantojot savas tiesības brīvi pārvietoties un dzīvot dalībvalstu teritorijā saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību (LES) 3. panta 2. punktu un LESD 21. pantu, nezaudētu minēto aizsardzību.

(4) Savstarpēja uzticēšanās tiesvedībai Savienībā un mērķis nodrošināt aizsardzības pasākumu ātrāku un ar mazākām izmaksām saistītu apriti Savienībā attaisno principu, saskaņā ar kuru aizsardzības pasākumi, kas noteikti vienā dalībvalstī, tiek atzīti visās citās dalībvalstīs bez kādas īpašas procedūras. Tādēļ pret aizsardzības pasākumu, kas noteikts vienā dalībvalstī ("izcelsmes dalībvalsts"), būtu jāattiecas tā, it kā tas būtu noteikts dalībvalstī, kurā lūdz tā atzīšanu ("uzrunātā dalībvalsts").

(5) Lai panāktu aizsardzības pasākumu brīvu apriti, ir vajadzīgi un lietderīgi, ka normas, ar kurām reglamentē aizsardzības pasākumu atzīšanu un attiecīgos gadījumos – izpildi –, reglamentē Savienības tiesību akts, kas ir saistošs un tieši piemērojams.

(6) Šī regula būtu jāpiemēro aizsardzības pasākumiem, kurus nosaka nolūkā aizsargāt personu, ja ir nopietns pamats uzskatīt, ka ir apdraudēta minētās personas dzīvība, fiziskā vai psiholoģiskā neaizskaramība, personas brīvība, drošība vai seksuālā neaizskaramība, lai, piemēram, novērstu jebkādu vardarbību, kas saistīta ar dzimumu, vai vardarbību ciešās attiecībās, piemēram, fizisku vardarbību, uzmākšanos, seksuālu vardarbību, vajāšanu, iebiedēšanu vai cita veida netiešu ietekmēšanu. Ir svarīgi uzsvērt, ka šo regulu piemēro visiem cietušajiem neatkarīgi no tā, vai viņi ir cietuši no vardarbības saistībā ar dzimumu.

(7) Ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2012/29/ES (2012. gada 25. oktobris), ar ko nosaka noziegumos cietušo tiesību, atbalsta un aizsardzības minimālos standartus ⁽³⁾, nodrošina, ka noziegumos cietušie saņem pienācīgu informāciju un atbalstu.

⁽¹⁾ OV C 113, 18.4.2012., 56. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2013. gada 22. maija nostāja (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēta) un Padomes 2013. gada 6. jūnija lēmums.

⁽³⁾ OV L 315, 14.11.2012., 57. lpp.

- (8) Šī regula papildina Direktīvu 2012/29/ES. Tas, ka persona tiek aizsargāta saskaņā ar civillietās noteiktu aizsardzības pasākumu, nenozīmē, ka minēto personu nevar definēt kā "cietušo" saskaņā ar minēto direktīvu.
- (9) Šīs regulas darbības joma ietilpst jomā, kas paredz tiesu iestāžu sadarbību civillietās LESD 81. panta nozīmē. Šo regulu piemēro tikai aizsardzības pasākumiem, kas noteikti civillietās. Uz aizsardzības pasākumiem, kas pieņemti krimināllietās, attiecas Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2011/99/ES (2011. gada 13. decembris) par Eiropas aizsardzības rīkojumu ⁽¹⁾.
- (10) Jēdziens "civillietas" būtu jāinterpretē autonomi saskaņā ar Savienības tiesību principiem. Aizsardzības pasākuma civiltiesiskā rakstura izvērtēšanā noteicošajam nevajadzētu būt tās iestādes veidam – civillietu, administratīvo lietu vai krimināllietu –, kura noteikusi aizsardzības pasākumu.
- (11) Šai regulai nebūtu jāiejaucas Padomes Regulas (EK) Nr. 2201/2003 (2003. gada 27. novembris) par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi laulības lietās un lietās par vecāku atbildību ⁽²⁾ ("Briseles IIa regulas") darbībā. Lēmumi, kuri pieņemti saskaņā ar Briseles IIa regulu, būtu arī turpmāk jāatzīst un jāizpilda saskaņā ar minēto regulu.
- (12) Šajā regulā ir ņemtas vērā dalībvalstu dažādās tiesiskās tradīcijas, un tā neiejaucas valstu sistēmās, kuras piemēro aizsardzības pasākumu noteikšanai. Šī regula nerada dalībvalstīm pienākumu grozīt savas valsts sistēmas, lai civillietās varētu noteikt aizsardzības pasākumus, vai ieviest aizsardzības pasākumus civillietās šīs regulas piemērošanai.
- (13) Lai ņemtu vērā to iestāžu dažādos veidus, kuras dalībvalstīs nosaka aizsardzības pasākumus civillietās, un atšķirībā no citām tiesu iestāžu sadarbības jomām, šī regula būtu jāpiemēro gan tiesu iestāžu nolēmumiem, gan administratīvo iestāžu lēmumiem ar noteikumu, ka administratīvās iestādes dod garantijas jo īpaši attiecībā uz objektivitāti un pušu tiesībām uz lēmuma pārskatīšanu tiesā. Policijas iestādes nekādā gadījumā nebūtu jāuzskata par izdevējiestādēm šīs regulas nozīmē.
- (14) Pamatojoties uz savstarpējas atzīšanas principu, aizsardzības pasākumi, kas izcelsmes dalībvalstī noteikti civillietās, uzrunātajā dalībvalstī būtu jāatzīst par aizsardzības pasākumiem civillietās saskaņā ar šo regulu.
- (15) Saskaņā ar savstarpējās atzīšanas principu atzīšana ir spēkā visā aizsardzības pasākuma ilguma laikā. Tomēr, ņemot vērā to aizsardzības pasākumu dažādību, kuri paredzēti dalībvalstu tiesību aktos, jo īpaši attiecībā uz to ilgumu un to, ka šī regula parasti tiks piemērota steidzamos gadījumos, atzīšanai saskaņā ar šo regulu izņēmuma kārtā vajadzētu būt spēkā tikai uz 12 mēnešu laikposmu no šajā regulā paredzētās apliecības izdošanas neatkarīgi no tā, ka pats aizsardzības pasākums var būt ilgāks (vienalga, vai pasākums ir pagaidu, ar konkrētu termiņu vai beztermiņa).
- (16) Gadījumos, kad aizsardzības pasākuma ilgums ir garāks par 12 mēnešiem, atzīšanas spēkā esamības ierobežojumam saskaņā ar šo regulu nebūtu jāskar aizsargātās personas tiesības atsaukties uz minēto aizsardzības pasākumu saskaņā ar jebkuru citu pieejamu Savienības tiesību aktu, kurā paredzēta atzīšana, vai iesniegt pieteikumu valsts aizsardzības pasākuma noteikšanai uzrunātajā dalībvalstī.
- (17) Šīs regulas priekšmeta īpašā rakstura dēļ atzīšanas spēkā esamības ierobežošana ir izņēmuma gadījums un tai nebūtu jākalpo par precedentu citiem instrumentiem civillietās un komercietās.
- (18) Šai regulai būtu jāattiecas tikai uz tāda pienākuma atzīšanu, kurš noteikts ar aizsardzības pasākumu. Tai nebūtu jāregulē aizsardzības pasākuma īstenošanas vai izpildes kārtība un nebūtu jāattiecas uz iespējamām sankcijām, kuras varētu piemērot, ja aizsardzības pasākumā noteiktais pienākums uzrunātajā dalībvalstī tiktu pārkāpts. Minētos jautājumus nosaka minētās dalībvalsts tiesību aktos. Tomēr saskaņā ar Savienības tiesību vispārējiem principiem un īpaši savstarpējās atzīšanas principu dalībvalstīm ir jānodrošina, ka saskaņā ar šo regulu atzītie aizsardzības pasākumi var stāties spēkā uzrunātajā dalībvalstī.

⁽¹⁾ OV L 338, 21.12.2011., 2. lpp.

⁽²⁾ OV L 338, 23.12.2003., 1. lpp.

- (19) Ar aizsardzības pasākumiem, uz kuriem attiecas šī regula, būtu jāsniedz aizsargātajai personai aizsardzība viņas dzīvesvietā, darbavietā vai citā vietā, ko minētā persona regulāri apmeklē, piemēram, tuvu radnieku dzīvesvietā vai skolā vai izglītības iestādē, kuru apmeklē viņas bērns. Neatkarīgi no tā, vai attiecīgā vieta vai tā apgabala platība, kurā aizsardzības pasākums darbojas, aizsardzības pasākumā ir norādīta kā viena vai vairākas noteiktas adreses vai kā atsaucē uz ierobežotu zonu, kurai persona, kas rada apdraudējumu, attiecīgi nedrīkst tuvoties vai kurā nedrīkst iekļūt (vai abu kombinācija), ar aizsardzības pasākumu uzliktā pienākuma atzīšana ir saistīta ar mērķi, kāds šai vietai ir saistībā ar aizsargāto personu, nevis ar konkrēto adresi.
- (20) Ievērojot iepriekš izklāstīto un ar noteikumu, ka tiek saglabāta aizsardzības pasākuma raksturs un būtiskie elementi, uzrunātās dalībvalsts kompetentajai iestādei vajadzētu būt iespējai koriģēt aizsardzības pasākuma faktiskos elementus, ja šāda korekcija ir vajadzīga, lai aizsardzības pasākuma atzīšana būtu efektīva praksē uzrunātajā dalībvalstī. Faktiskie elementi ietver adresi, vispārēju atrašanās vietu vai minimālo attālumu no aizsargātās personas, adreses vai vispārējās atrašanās vietas, kurš jāievēro personai, kas rada apdraudējumu. Tomēr šāda korekcija nedrīkst skart aizsardzības pasākuma veidu un tā civiltiesisko raksturu.
- (21) Lai atvieglotu aizsardzības pasākuma koriģēšanu, apliecībā būtu jānorāda, vai aizsardzības pasākumā norādītā adrese ir dzīvesvieta, darbavietā vai vieta, kuru aizsargātā persona regulāri apmeklē. Turklāt, attiecīgā gadījumā apliecībā būtu jānorāda arī ierobežota zona (aptuveni rādiuss no konkrētās adreses), kurā uz personu, kas rada apdraudējumu, attiecas aizsardzības pasākumā noteiktais pienākums.
- (22) Lai atvieglotu aizsardzības pasākumu brīvu apriti Savienībā, ar šo regulu būtu jāievieš vienota apliecības forma un šajā nolūkā jāizveido daudzvalodu standarta veidlapa. Izdevējiestādei pēc aizsargātās personas pieprasījuma būtu jāizdod apliecība.
- (23) Apliecības daudzvalodu standarta veidlapā vajadzētu būt pēc iespējas mazāk brīva teksta laukiem, lai tulkojumu vai transliterāciju vairumā gadījumu varētu nodrošināt, aizsargātajai personai neradot izmaksas, izmantojot standarta veidlapu attiecīgajā valodā. Jebkādas izmaksas par tulkošanu, kas nepieciešama papildus daudzvalodu standarta veidlapā iekļautajam tekstam, ir jāsadala saskaņā ar izcelsmes dalībvalsts tiesību aktiem.
- (24) Ja apliecībā ir brīvs teksts, uzrunātās dalībvalsts kompetentajai iestādei būtu jānosaka, vai ir vajadzīgs tulkojums vai transliterācija. Tam nebūtu jāliedz aizsargātajai personai vai izcelsmes dalībvalsts izdevējiestādei nodrošināt tulkojumu vai transliterāciju pēc savas iniciatīvas.
- (25) Lai gadījumos, kad aizsardzības pasākums noteikts aizmuguriski vai saskaņā ar tiesvedību, kurā nav paredzēta personas, kas rada apdraudējumu, iepriekšēja informēšana ("ex parte tiesvedība"), nodrošinātu, ka tiek ievērotas minētās personas tiesības uz aizstāvību, apliecības izdošanai vajadzētu būt iespējamai tikai tad, ja minētajai personai ir bijusi iespēja nodrošināt sev aizstāvību pret aizsardzības pasākumu. Tomēr, lai novērstu apiešanu un ņemot vērā to, ka gadījumi, kuros nepieciešami aizsardzības pasākumi, parasti ir steidzami, nebūtu jānosaka, ka apliecību var izdot tikai pēc tam, kad beidzies termiņš šādi aizstāvēbai. Apliecība būtu jāizdod, tiklīdz aizsardzības pasākums ir izpildāms izcelsmes dalībvalstī.
- (26) Ņemot vērā tādas mērķus kā vienkāršība un ātrums, šajā regulā paredz vienkāršas un ātras metodes, kuras jāizmanto, lai personu, kas rada apdraudējumu, informētu par tiesvedības pasākumiem. Minētās īpašās informēšanas metodes būtu jāpiemēro vienīgi šīs regulas nolūkos, ņemot vērā tās priekšmeta īpašo raksturu, tām nebūtu jākalpo par precedentu citiem instrumentiem civillietās un komercietās un nebūtu jāietekmē tos dalībvalsts pienākumus attiecībā uz tiesas un ārpustiesas dokumentu izsniegšanu ārvalstīs civillietās, kuri saistīti ar divpusēju vai daudzpusēju vienošanos starp minēto dalībvalsti un trešo valsti.
- (27) Informējot par apliecību personu, kas rada apdraudējumu, un arī koriģējot aizsardzības pasākuma faktiskos elementus uzrunātajā dalībvalstī, pietiekami liela uzmanība būtu jāvelta tam, lai ievērotu aizsargātās personas intereses, proti, lai netiktu atklāta viņas atrašanās vieta vai cita kontaktinformācija. Personai, kas rada apdraudējumu, šāda informācija nebūtu jāatklāj, ja vien šāda atklāšana nepieciešama, lai nodrošinātu aizsardzības pasākuma ievērošanu vai izpildi.
- (28) Apliecības izdošanai nevajadzētu būt pārsūdzamai.

- (29) Apliecībā būtu jāveic labojumi, ja acīmredzamas kļūdas vai neprecizitātes dēļ, piemēram, drukas kļūdas vai transkripcijas vai kopēšanas kļūdas dēļ apliecība nepareizi atspoguļo aizsardzības pasākumu, vai tā būtu jāatsauc, ja ir skaidrs, ka tā izsniegta nepamatoti, piemēram, ja izmantota pasākumam, kas neietilpst šīs regulas darbības jomā, vai tikusi izdota, pārkāpjot izdošanas nosacījumus.
- (30) Izcelsmes dalībvalsts izdevējiestādei pēc pieprasījuma būtu jāpalīdz aizsargātajai personai iegūt informāciju par tām uzrunātās dalībvalsts iestādēm, kurās ir jāatsaucas uz aizsardzības pasākumu vai kurās ir jāprasa tā izpilde.
- (31) Lai tiesas spriešana notiktu saskaņoti, būtu jāizvairās no nesavienojamu nolēmumu pieņemšanas divās dalībvalstīs. Šajā nolūkā regulā būtu jāparedz pamati aizsardzības pasākuma atzīšanas vai izpildes atteikumam gadījumos, kad tas nav savienojams ar uzrunātajā dalībvalstī pieņemtu vai atzītu tiesas nolēmumu.
- (32) Sabiedrības interešu apsvērumi ārkārtas gadījumos var būt attaisnojums tam, ka uzrunātās dalībvalsts tiesas atsakās atzīt vai izpildīt aizsardzības pasākumu, ja tā piemērošana būtu klajā pretrunā minētās dalībvalsts sabiedriskajai kārtībai. Tomēr tiesām nevajadzētu būt iespējai piemērot sabiedriskās kārtības izņēmumu, lai atteiktos atzīt vai izpildīt aizsardzības pasākumu, kad tas būtu pretrunā Eiropas Savienības Pamattiesību hartā izklāstītajām tiesībām un jo īpaši tās 21. pantam.
- (33) Ja aizsardzības pasākumu aptur vai atceļ vai apliecību atsauc izcelsmes dalībvalstī, uzrunātās dalībvalsts kompetentajai iestādei pēc attiecīgās apliecības iesniegšanas būtu jāaptur vai jāatceļ aizsardzības pasākuma atzīšanas spēkā esamība un vajadzības gadījumā izpilde.
- (34) Tiesu iestādēm citās dalībvalstīs vajadzētu būt aizsargātajai personai faktiski pieejamām. Lai šādu faktisku pieejamību nodrošinātu procedūrās, uz kurām attiecas šī regula, ir jāsniedz juridiskā palīdzība saskaņā ar Padomes Direktīvu 2003/8/EK (2003. gada 27. janvāris) par to, kā uzlabot tiesu pieejamību pārrobežu strīdos, nosakot kopīgus obligātus noteikumus attiecībā uz juridisko palīdzību šādos strīdos⁽¹⁾.
- (35) Lai atvieglotu šīs regulas piemērošanu, būtu jāparedz, ka dalībvalstis saistībā ar Eiropas Tiesiskās sadarbības tīklu civillietās un komercietās, kurš izveidots ar Padomes Lēmumu 2001/470/EK⁽²⁾, sniedz konkrētu informāciju par to, kādus valsts noteikumus un kādu kārtību tajās piemēro attiecībā uz aizsardzības pasākumiem civillietās. Dalībvalstu sniegtajai informācijai vajadzētu būt pieejamai Eiropas e-tiesiskuma portālā.
- (36) Lai nodrošinātu vienotus nosacījumus šīs regulas īstenošanai, būtu jāpiešķir īstenošanas pilnvaras Komisijai attiecībā uz šajā regulā paredzēto veidlapu izstrādi un to tālāku grozīšanu. Minētās pilnvaras būtu jāizmanto saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu⁽³⁾.
- (37) Lai pieņemtu īstenošanas aktus, ar ko izstrādā un pēc tam groza veidlapas, kuras paredzētas šajā regulā, būtu jāizmanto pārbaudes procedūra.
- (38) Šajā regulā ir ievērotas pamattiesības un principi, kas atzīti Eiropas Savienības Pamattiesību hartā. Jo īpaši tā tiecas nodrošināt tiesības uz aizstāvību un taisnīgu tiesu, kas paredzētas hartas 47. un 48. pantā. Šī regula būtu jāpiemēro saskaņā ar minētajām tiesībām un principiem.
- (39) Ņemot vērā to, ka šīs regulas mērķi, proti, paredzēt noteikumus vienkāršam un ātram mehānismam, lai atzītu dalībvalstī civillietās noteiktus aizsardzības pasākumus, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, un to, ka minēto mērķi var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar LES 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minētā mērķa sasniegšanai.
- (40) Saskaņā ar 3. pantu Protokolā Nr. 21 par Apvienotās Karalistes un Īrijas nostāju saistībā ar brīvības, drošības un tiesiskuma telpu, kas pievienots LES un LESD, minētās dalībvalstis ir paziņojušas, ka tās vēlas piedalīties šīs regulas pieņemšanā un piemērošanā.

(1) OV L 26, 31.1.2003., 41. lpp.

(2) OV L 174, 27.6.2001., 25. lpp.

(3) OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.

- (41) Saskaņā ar 1. un 2. pantu Protokolā Nr. 22 par Dānijas nostāju, kas pievienots LES un LESD, Dānija nepiedalās šīs regulas pieņemšanā un Dānijai šī regula nav saistoša un nav jāpiemēro.
- (42) Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājs 2011. gada 17. oktobrī sniedza atzinumu⁽¹⁾, pamatojoties uz 41. panta 2. punktu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 45/2001 (2000. gada 18. decembris) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Kopienas iestādēs un struktūrās un par šādu datu brīvu apriti⁽²⁾,

kas rada apdraudējumu, ar mērķi aizsargāt citu personu, ja var tikt apdraudēta pēdējās minētās personas fiziskā vai psiholoģiskā neaizskaramība:

- a) aizliegums vai noteikumi attiecībā uz tās vietas apmeklēšanu, kur dzīvo, strādā vai ko regulāri apmeklē vai kur regulāri uzturas aizsargātā persona;
- b) aizliegums vai noteikumi attiecībā uz jebkāda veida saziņu ar aizsargāto personu, tostarp izmantojot tālruni, elektronisko vai parasto pastu, faksu vai jebkādu citus līdzekļus;
- c) aizliegums vai noteikumi attiecībā uz tuvošanos aizsargātajai personai tuvāk par noteiktu attālumu;

IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.

I NODAĻA

PRIEKŠMETS, DARBĪBAS JOMA UN DEFINĪCIJAS

1. pants

Priekšmets

Šī regula paredz noteikumus vienkāršam un ātram mehānismam, lai atzītu dalībvalstī civillietās noteiktus aizsardzības pasākumus.

2. pants

Darbības joma

1. Šo regulu piemēro tādiem aizsardzības pasākumiem civillietās, kurus noteikusi izdevējiestāde 3. panta 4. punkta nozīmē.

2. Šo regulu piemēro pārrobežu lietās. Šajā regulā par pārrobežu lietu uzskata tādu lietu, kurā vienā dalībvalstī noteiktu aizsardzības pasākumu lūdz atzīt citā dalībvalstī.

3. Šo regulu nepiemēro aizsardzības pasākumiem, kas ietilpst Regulas (EK) Nr. 2201/2003 darbības jomā.

3. pants

Definīcijas

Šajā regulā piemēro šādas definīcijas:

- 1) "aizsardzības pasākums" ir jebkurš lēmums neatkarīgi no tā nosaukuma, kuru nosaka izcelsmes dalībvalsts izdevējiestāde saskaņā ar savas valsts tiesību aktiem un ar kuru nosaka vienu vai vairākus turpmāk minētos pienākumus personai,

- 2) "aizsargātā persona" ir fiziska persona, kura ir ar aizsardzības pasākumu piešķirtās aizsardzības objekts;

- 3) "persona, kas rada apdraudējumu," ir fiziska persona, kurai nosaka vienu vai vairākus no 1. punktā minētajiem pienākumiem;

- 4) "izdevējiestāde" ir jebkura tiesu iestāde vai jebkura cita dalībvalsts izraudzīta iestāde, kuras kompetencē ir jautājumi, kas ietilpst šīs regulas darbības jomā, ar noteikumu, ka šāda cita iestāde pusēm garantē objektivitāti un to, ka tās lēmumus attiecībā uz aizsardzības pasākumu, saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem, kurā tā darbojas, var pārskatīt tiesu iestādē un tiem ir tāds pats spēks un sekas kā tiesu iestādes pieņemtiem nolēmumiem tādos pašos jautājumos;

- 5) "izcelsmes dalībvalsts" ir dalībvalsts, kurā aizsardzības pasākums ir noteikts;

- 6) "uzrunātā dalībvalsts" ir dalībvalsts, kurā tiek lūgta aizsardzības pasākuma atzīšana un vajadzības gadījumā izpilde.

II NODAĻA

AIZSARDZĪBAS PASĀKUMU ATZĪŠANA UN IZPILDE

4. pants

Atzīšana un izpilde

1. Dalībvalstī noteiktu aizsardzības pasākumu bez kādas īpašas procedūras atzīst pārējās dalībvalstīs, un tas ir izpildāms bez izpildāmības pasludināšanas.

(1) OV C 35, 9.2.2012., 10. lpp.

(2) OV L 8, 12.1.2001., 1. lpp.

2. Aizsargātā persona, kas uzrunātajā dalībvalstī vēlas atsaukties uz izcelsmes dalībvalstī noteiktu aizsardzības pasākumu, uzrunātās dalībvalsts kompetentajai iestādei iesniedz:

- a) aizsardzības pasākuma kopiju, kas atbilst nosacījumiem, lai noteiktu tā autentiskumu;
- b) apliecību, kas saskaņā ar 5. pantu izdota izcelsmes dalībvalstī; un
- c) vajadzības gadījumā apliecības transliterāciju un/vai tulkojumu saskaņā ar 16. pantu.

3. Apliecība ir spēkā tikai aizsardzības pasākuma izpildāmības robežās.

4. Neatkarīgi no tā, ka aizsardzības pasākums ir ilgāks, tā atzīšana saskaņā ar 1. punktu ir spēkā tikai uz 12 mēnešu laikposmu, sākot ar apliecības izdošanas dienu.

5. Aizsardzības pasākumu izpildes kārtību nosaka saskaņā ar uzrunātās dalībvalsts tiesību aktiem.

5. pants

Apliecība

1. Izcelsmes dalībvalsts izdevējiestāde pēc aizsargātās personas pieprasījuma izdod apliecību, izmantojot daudzvalodu standarta veidlapu, kura izstrādāta saskaņā ar 19. pantu un kurā ir iekļauta 7. pantā noteiktā informācija.

2. Apliecības izdošana nav pārsūdzama.

3. Pēc aizsargātās personas pieprasījuma izcelsmes dalībvalsts izdevējiestāde aizsargātajai personai nodrošina apliecības transliterāciju un/vai tulkojumu, izmantojot daudzvalodu standarta veidlapu, kas izstrādāta saskaņā ar 19. pantu.

6. pants

Apliecības izdošanas nosacījumi

1. Apliecību var izdod tikai tad, ja persona, kas rada apdraudējumu, saskaņā ar izcelsmes dalībvalsts tiesību aktiem tika informēta par aizsardzības pasākumu.

2. Ja aizsardzības pasākums ir noteikts aizmuguriski, apliecību var izdod tikai tad, ja personai, kas rada apdraudējumu,

pietiekami savlaicīgi un tādā veidā, lai minētā persona varētu nodrošināt sev aizstāvību, ir izsniegts dokuments, ar ko uzsākta tiesvedība, vai līdzvērtīgs dokuments, vai attiecīgos gadījumos tā saskaņā ar izcelsmes dalībvalsts tiesību aktiem ir citādi informēta par tiesvedības uzsākšanu.

3. Ja aizsardzības pasākums ir noteikts tiesvedībā, kurā nav paredzēta personas, kas rada apdraudējumu, iepriekšēja informēšana ("ex parte tiesvedība"), apliecību var izdod tikai tad, ja minētajai personai bija tiesības aizsardzības pasākumu pārsūdzēt saskaņā ar izcelsmes dalībvalsts tiesību aktiem.

7. pants

Apliecības saturs

Apliecībā ietver šādu informāciju:

- a) izdevējiestādes nosaukums un adrese/kontaktinformācija;
- b) lietas atsaucē numurs;
- c) apliecības izdošanas datums;
- d) informācija par aizsargāto personu – vārds, uzvārds, dzimšanas datums un vieta – ja zināms – un adrese, kas izmantojama paziņošanas nolūkā un kurai pievienots skaidri redzams brīdinājums, ka minētā adrese var tikt atklāta personai, kas rada apdraudējumu;
- e) informācija par personu, kas rada apdraudējumu – vārds, uzvārds, dzimšanas datums un vieta – ja zināms – un adrese, kas izmantojama paziņošanas nolūkā;
- f) visa informācija, kas nepieciešama aizsardzības pasākuma izpildei, tostarp vajadzības gadījumā norādot pasākuma veidu un pienākumus, kas ar to noteikti personai, kura rada apdraudējumu, kā arī precizējot, kāda funkcija ir vietai un/vai ierobežotai zonai, kurai minētajai personai ir aizliegts attiecīgi tuvoties vai kurā ir aizliegts iekļūt;
- g) aizsardzības pasākuma ilgums;
- h) atzīšanas spēkā esamības ilgums atbilstīgi 4. panta 4. punktam;

i) deklarācija, kas apliecina, ka ir izpildītas 6. pantā paredzētās prasības;

j) informācija par tiesībām, kuras ir piešķirtas saskaņā ar 9. un 13. pantu;

k) ērtības labad šīs regulas pilns nosaukums.

8. pants

Personas, kas rada apdraudējumu, informēšana par apliecību

1. Izcelsmes dalībvalsts izdevējiestāde personu, kas rada apdraudējumu, informē par apliecību un par to, ka apliecības izdošanas rezultātā aizsardzības pasākums tiek atzīts un vajadzības gadījumā izpildīts visās dalībvalstīs saskaņā ar 4. pantu.

2. Ja persona, kas rada apdraudējumu, dzīvo izcelsmes dalībvalstī, informēšana notiek saskaņā ar minētās dalībvalsts tiesību aktiem. Ja persona, kas rada apdraudējumu, dzīvo nevis izcelsmes dalībvalstī, bet kādā citā dalībvalstī vai trešā valstī, informēšana notiek, nosūtot ierakstītu vēstuli ar apstiprinājumu par saņemšanu, vai līdzīgā veidā.

Gadījumus, kad personas, kas rada apdraudējumu, adrese nav zināma vai kad minētā persona atsakās apstiprināt to, ka ir informēta, reglamentē izcelsmes dalībvalsts tiesību akti.

3. Personai, kas rada apdraudējumu, neatklāj informāciju par aizsargātās personas atrašanās vietu vai citu kontaktinformāciju, ja vien tās atklāšana nav nepieciešama, lai nodrošinātu aizsardzības pasākuma ievērošanu vai izpildi.

9. pants

Apliecības labošana vai atsaukšana

1. Neskarot 5. panta 2. punktu un pēc aizsargātās personas vai personas, kas rada apdraudējumu, pieprasījuma izcelsmes dalībvalsts izdevējiestādei vai pēc minētās iestādes iniciatīvas apliecību:

a) labo, ja pārrakstīšanās kļūdas dēļ ir radusies neatbilstība starp aizsardzības pasākumu un apliecību; vai

b) atsauc, ja skaidri redzams, ka tā, ņemot vērā 6. pantā izklāstītās prasības un šīs regulas darbības jomu, ir izsniegta nepamatoti.

2. Apliecības labošanas vai atsaukšanas kārtību, tostarp labojumu vai atsaukšanas pārsūdzību, nosaka saskaņā ar izcelsmes dalībvalsts tiesību aktiem.

10. pants

Palīdzība aizsargātajai personai

Ja aizsargātā persona to pieprasa, izcelsmes dalībvalsts izdevējiestāde palīdz minētajai personai iegūt informāciju, kas darīta pieejama saskaņā ar 17. un 18. pantu, par tām uzrunātās dalībvalsts iestādēm, kurās var atsaukties uz aizsardzības pasākumu vai pieprasīt tā izpildi.

11. pants

Aizsardzības pasākuma koriģēšana

1. Uzrunātās dalībvalsts kompetentā iestāde vajadzības gadījumā un nepieciešamajā apjomā koriģē aizsardzības pasākuma faktiskos elementus, lai aizsardzības pasākums būtu spēkā minētajā dalībvalstī.

2. Aizsardzības pasākuma koriģēšanas kārtību reglamentē uzrunātās dalībvalsts tiesību akti.

3. Par aizsardzības pasākuma koriģēšanu informē personu, kas rada apdraudējumu.

4. Ja persona, kas rada apdraudējumu, dzīvo uzrunātajā dalībvalstī, paziņošanu īsteno saskaņā ar šīs dalībvalsts tiesību aktiem. Ja persona, kas rada apdraudējumu, dzīvo nevis uzrunātajā dalībvalstī, bet kādā citā dalībvalstī vai trešā valstī, informēšanu veic, nosūtot ierakstītu vēstuli ar apstiprinājumu par saņemšanu, vai līdzīgā veidā.

Gadījumus, kad personas, kas rada apdraudējumu, adrese nav zināma vai kad minētā persona atsakās apstiprināt to, ka ir informēta, reglamentē uzrunātās dalībvalsts tiesību akti.

5. Aizsargātā persona vai persona, kas rada apdraudējumu var iesniegt pārsūdzību par aizsardzības pasākuma koriģēšanu. Pārsūdzēšanas kārtību reglamentē uzrunātās dalībvalsts tiesību akti. Tomēr pārsūdzības iesniegšanai nav apturoša spēka.

12. pants

Aizliegums pārskatīt pēc būtības

Izcelsmes dalībvalstī noteikts aizsardzības pasākums nekādos apstākļos nav pārskatāms pēc būtības uzrunātajā dalībvalstī.

13. pants

Atzīšanas vai izpildes atteikums

1. Pēc personas, kas rada apdraudējumu, pieteikuma atsaka aizsardzības pasākuma atzīšanu un vajadzības gadījumā izpildi, ciktāl šāda atzīšana ir:

- a) acīmredzami pretrunā uzrunātās dalībvalsts sabiedriskajai kārtībai; vai
- b) nesavienojama ar uzrunātajā dalībvalstī pieņemtu vai atzītu spriedumu.

2. Pieteikumu par atzīšanas vai izpildes atteikšanu iesniedz tajā uzrunātās dalībvalsts tiesā, kuru minētā dalībvalsts ir paziņojusi Komisijai saskaņā ar 18. panta 1. punkta a) apakšpunkta iv) punktu.

3. Aizsardzības pasākuma atzīšanu nevar atteikt, pamatojoties uz to, ka uzrunātās dalībvalsts tiesību aktos, pastāvot tādiem pašiem faktiem, nav paredzēts šāds pasākums.

14. pants

Atzīšanas vai izpildes apturēšana vai atsaukšana

1. Gadījumā, ja izcelsmes dalībvalstī aizsardzības pasākums tiek apturēts vai atsaukts vai ja tiek apturēta vai ierobežota tā izpildāmība, vai ja saskaņā ar 9. panta 1. punkta b) apakšpunktu tiek atsaukta apliecība, izcelsmes dalībvalsts izdevējiestāde pēc aizsargātās personas vai personas, kas rada apdraudējumu, pieprasījuma, izdod apliecību par minēto apturēšanu, ierobežošanu vai atsaukšanu, izmantojot daudzvalodu standarta veidlapu, kas izstrādāta saskaņā ar 19. pantu.

2. Ja aizsargātā persona vai persona, kas rada apdraudējumu, iesniedz apliecību, kura izdota saskaņā ar 1. punktu, uzrunātās dalībvalsts kompetentā iestāde aptur vai atsauc aizsardzības pasākuma atzīšanas spēkā esamību un vajadzības gadījumā aizsardzības pasākuma izpildi.

III NODAĻA

VISPĀRĪGI UN NOBEIGUMA NOTEIKUMI

15. pants

Legalizācija un citas līdzīgas formalitātes

Dokumenti, kas saistībā ar šo regulu ir izdoti kādā dalībvalstī, nav vajadzīga legalizācija vai citas līdzīgas formalitātes.

16. pants

Transliterācija vai tulkojums

1. Jebkuru transliterāciju vai tulkojumu, kas vajadzīgs saskaņā ar šo regulu, veic uzrunātās dalībvalsts oficiālajā valodā vai vienā no oficiālajām valodām, vai jebkurā citā Savienības iestāžu oficiālajā valodā, ko minētā dalībvalsts ir norādījusi kā pieņemamu.

2. Ievērojot 5. panta 3. punktu, visus tulkojumus saskaņā ar šo regulu veic persona, kas ir kvalificēta veikt tulkojumus kādā no dalībvalstīm.

17. pants

Publiski pieejama informācija

Lai nodrošinātu informācijas publisku pieejamību, dalībvalstis, izmantojot Eiropas Tiesiskās sadarbības tīklu civillietās un komercietās, kas izveidots ar Lēmumu 2001/470/EK, sniedz aprakstu par valsts noteikumiem un kārtību attiecībā uz aizsardzības pasākumiem civillietās, tostarp informāciju par to iestāžu veidu, kuras ir kompetentas jautājumos, kas ietilpst šīs regulas darbības jomā.

Dalībvalstis minēto informāciju atjaunina.

18. pants

Dalībvalstu informācijas paziņošana

1. Līdz 2014. gada 11. jūlijam dalībvalstis Komisijai paziņo šādu informāciju:

- a) to iestāžu veidu, kuras ir kompetentas jautājumos, kas ietilpst šīs regulas darbības jomā, vajadzības gadījumā norādot:
 - i) iestādes, kuru kompetencē ir noteikt aizsardzības pasākumus un izdot apliecības saskaņā ar 5. pantu;
 - ii) iestādes, kurās var atsaukties uz citā dalībvalstī noteiktu aizsardzības pasākumu un/vai kuru kompetencē ir izpildīt šādu pasākumu;

iii) iestādes, kuru kompetencē ir koriģēt aizsardzības pasākumus saskaņā ar 11. panta 1. punktu;

iv) tiesas, kurās saskaņā ar 13. pantu iesniedz pieteikumu par atzīšanas un vajadzības gadījumā izpildes atteikšanu;

b) valodu vai valodas, kurās veikti tulkojumi ir pieņemami, kā minēts 16. panta 1. punktā.

2. Komisija 1. punktā minēto informāciju dara publiski pieejamu, izmantojot jebkādus piemērotus līdzekļus, jo īpaši Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkla civillietās un komerclietās tīmekļa vietni.

19. pants

Veidlapu izveide un vēlāki grozījumi

Komisija pieņem īstenošanas aktus, ar kuriem izveido un pēc tam groza 5. un 14. pantā minētās veidlapas. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 20. pantā minēto pārbaudes procedūru.

20. pants

Komiteju procedūra

1. Komisijai palīdz komiteja. Minētā komiteja ir komiteja Regulas (ES) Nr. 182/2011 nozīmē.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.

21. pants

Pārskatīšana

Līdz 2020. gada 11. janvārim Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam, Padomei un Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai ziņojumu par šīs regulas piemērošanu. Vajadzības gadījumā ziņojumam pievieno grozījumu priekšlikumus.

22. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro no 2015. gada 11. janvāra.

Šo regulu piemēro aizsardzības pasākumiem, kas noteikti 2015. gada 11. janvārī vai pēc tam, neatkarīgi no tā, kad ir uzsākta tiesvedība.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama dalībvalstīs saskaņā ar Līgumiem.

Strasbūrā, 2013. gada 12. jūnijā

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
M. SCHULZ

Padomes vārdā –
priekšsēdētāja
L. CREIGHTON